

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. liepos 5 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Reglamentas (ES) Nr. 604/2013 – Valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymas – 17, 18, 23 ir 24 straipsniai – Valstybėje narėje tebevykstanti anksčiau pradėta tarptautinės apsaugos procedūra – Kitoje valstybėje narėje pateiktas naujas prašymas – Prašymo atsiimti nepateikimas per numatytus terminus – Atitinkamo asmens perdavimas, siekiant patraukti baudžiamojon atsakomybėn“

Byloje C-213/17

dėl *Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam* (Amsterdame posėdžiaujantis Hagos apylinkės teismas, Nyderlandai) 2017 m. balandžio 20 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2017 m. balandžio 25 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

X

prieš

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen (pranešėjas), teisėjai J. Malenovský, M. Safjan, D. Šváby ir M. Vilaras,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. vasario 1 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- X, atstovaujamo advokatų I. J. M. Oomen ir F. L. M. van Haren,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. K. Bulterman, A. M. de Ree, L. Noort ir J. Langer,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir R. Kanitz,
- Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos M. Z. Fehér, G. Koós ir G. Tornyai,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. Condou-Durande ir G. Wils,

* Proceso kalba: nyderlandų.

susipažinęs su 2018 m. birželio 13 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013, p. 31; toliau – reglamentas „Dublinas III“), 17 straipsnio 1 dalies, 18 straipsnio 2 dalies, 23 straipsnio 3 dalies ir 24 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Pakistano piliečio X ir *Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie* (Saugumo ir teisingumo reikalų valstybės sekretorius, Nyderlandai, toliau – valstybės sekretorius) ginčą dėl pastarojo sprendimo perduoti X Italijai, kartu įpareigojant jį nedelsiant išvykti iš Nyderlandų, ir atmesti remiantis teise į prieglobstį suinteresuotojo asmens pateiktą prašymą išduoti laikiną leidimą gyventi šalyje.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 1560/2003

- 3 2003 m. rugsėjo 2 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1560/2003, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 343/2003, nustatančio valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus taikymo taisyklės (OL L 222, 2003, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 200), iš dalies pakeisto 2014 m. sausio 30 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 118/2014 (OL L 39, 2014, p. 1) (toliau – Reglamentas Nr. 1560/2003), II priede pateikti taikant reglamentą „Dublinas III“ reikšmingų tiesioginių ir netiesioginių įrodymų sąrašai.
- 4 Šio reglamento III priede pateikta „Bendra forma, skirta prašymui dėl atsiėmimo“.

Reglamentas „Dublinas III“

- 5 Reglamento „Dublinas III“ 4 ir 5 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(4) Tamperėje įvykusio posėdžio išvadose <...> konstatuojama, kad [bendrai Europos prieglobsčio sistemai] artimiausiu metu turėtų būti priskirtas aiškus ir veiksmingas valstybės narės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo būdas;

(5) toks būdas ir valstybėms narėms, ir atitinkamiems asmenims turėtų būti grindžiamas objektyviais bei teisingais kriterijais. Jis pirmiausia turėtų padėti greitai nustatyti atsakingą valstybę narę, kad būtų galima garantuoti veiksmingą galimybę pradėti tarptautinės apsaugos suteikimo procedūras ir netrukdyti siekti greitai nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymus.“
- 6 Šio reglamento 17 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta:

„Nukrypdama nuo 3 straipsnio 1 dalies, kiekviena valstybė narė gali nuspręsti nagrinėti trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės jai pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą net tada, kai ji pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus neatsako už tokį nagrinėjimą.

Valstybė narė, kuri nusprendžia nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymą pagal šią dalį, tampa atsakinga valstybe nare ir prisiima su ta atsakomybe susijusias pareigas. <...>

<...>“

7 Minėto reglamento 18 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Pagal šį reglamentą atsakinga valstybė narė įpareigojama:

<...>

- b) 23, 24, 25 ir 29 straipsniuose nustatytais sąlygomis atsiimti prašytoją, kurio prašymas yra nagrinėjamas ir kuris paprašė tarptautinės apsaugos kitoje valstybėje narėje arba be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento yra kitoje valstybėje narėje;
- c) 23, 24, 25 ir 29 straipsniuose nustatytais sąlygomis atsiimti trečiosios šalies pilietį arba asmenį be pilietybės, atsiėmusį nagrinėjamą prašymą ir paprašiusį tarptautinės apsaugos kitoje valstybėje narėje arba esantį kitos valstybės narės teritorijoje be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento;
- d) 23, 24, 25 ir 29 straipsniuose nustatytais sąlygomis atsiimti trečiosios šalies pilietį arba asmenį be pilietybės, kurio prašymas buvo atmestas ir kuris paprašė apsaugos kitoje valstybėje narėje arba kuris be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento yra kitoje valstybėje narėje.“

2. Į 1 dalies a ir b punktų taikymo sritį patenkančiais atvejais atsakinga valstybė narė nagrinėja prašytojo tarptautinės apsaugos prašymą arba užbaigia jo nagrinėjimą.

<...>

Į 1 dalies d punkto taikymo sritį patenkančiais atvejais, kai prašymas buvo atmestas tik pirmojoje instancijoje, atsakinga valstybė narė užtikrina, kad atitinkamas asmuo turėtų arba būtų turėjęs galimybę pasinaudoti veiksminga teisės gynimo priemone pagal [2013 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, 2013, p. 60)] 46 straipsnį.“

8 To paties reglamento 23 straipsnio 1–3 dalyse numatyta:

„1. Kai valstybė narė, kurioje 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytas asmuo pateikė naują tarptautinės apsaugos prašymą, mano, kad kita valstybė narė atsakinga pagal 20 straipsnio 5 dalį ir 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punktus, ji gali paprašyti tos kitos valstybės narės tą asmenį atsiimti.

2. Prašymas atsiimti pateikiamas kuo skubiau, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per du mėnesius nuo pranešimo apie atitiktį sistemoje „Eurodac“ gavimo <...>

Jeigu prašymas atsiimti grindžiamas ne iš sistemos „Eurodac“ gautais duomenimis, o kitais įrodymais, jis per tris mėnesius nuo tarptautinės apsaugos prašymo pateikimo dienos, kaip apibrėžta 20 straipsnio 2 dalyje, išsiunčiamas prašomai valstybei narei.

3. Kai prašymas atsiimti nepateikiamas per 2 dalyje nustatytus laikotarpius, atsakomybė už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą tenka valstybei narei, kurioje pateiktas tas naujas prašymas.“

9 Reglamento „Dublinas III“ 24 straipsnyje nustatyta:

„1. Kai valstybė narė, kurios teritorijoje 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytas asmuo yra be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento ir kurioje nepateiktas naujas tarptautinės apsaugos prašymas, mano, kad kita valstybė narė atsakinga pagal 20 straipsnio 5 dalį ir 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punktus, ji gali paprašyti tos kitos valstybės narės tą asmenį atsiimti.

<...>

5. Prašymas atsiimti 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytą asmenį pateikiamas naudojant standartinę formą ir apima tiesioginius ar netiesioginius įrodymus, kaip aprašyta dviejuose 22 straipsnio 3 dalyje minėtuose sąrašuose, ir (arba) svarbias ištraukas iš asmens pareiškimų, leidžiančias prašomos valstybės narės valdžios institucijoms pasitikrinti, ar ji yra atsakinga, remiantis šiame reglamente nustatytais kriterijais.

Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, nustato ir periodiškai peržiūri du tiesioginių ir netiesioginių įrodymų svarbius elementus nurodančius sąrašus pagal 22 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nustatytus kriterijus ir patvirtina vienodas prašymų atsiimti rengimo ir pateikimo sąlygas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“

10 Šio reglamento 25 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Prašoma valstybė narė atlieka reikalingus patikrinimus ir kuo skubiau, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos, priima sprendimą dėl prašymo atsiimti atitinkamą asmenį. Jei prašymas yra grindžiamas duomenimis, gautais iš sistemos „Eurodac“, tas terminas sutrumpinamas iki dviejų savaičių.“

Direktyva 2013/32

11 Direktyvos 2013/32 46 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad prašytojai turėtų teisę į veiksmingą teisių gynimo priemonę, kuria galėtų naudotis teisme, kad galėtų apskųsti:

a) sprendimą, priimtą dėl tarptautinės apsaugos prašymo <...>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

12 X pirmąjį tarptautinės apsaugos prašymą pateikė Nyderlanduose 2011 m. kovo 23 d. Valstybės sekretorius atmetė šį prašymą 2011 m. rugsėjo 5 d. sprendimu. Dėl šio sprendimo pateikti skundai buvo galutiniais kompetentingų teismų sprendimais atmesti.

13 2014 m. birželio 4 d. X Nyderlanduose pateikė antrą tarptautinės apsaugos prašymą. Valstybės sekretorius atmetė šį prašymą 2014 m. birželio 11 d. sprendimu. Dėl šio sprendimo pateiktas skundas buvo atmestas 2014 m. liepos 7 d. *Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam* (Amsterdame posėdžiaujantis Hagos apylinkės teismas, Nyderlandai) sprendimu. Dėl šio teismo sprendimo X pateikė apeliacinį skundą *Raad van State* (Valstybės Taryba, Nyderlandai).

14 2014 m. rugsėjo 28 d. X išvyko iš Nyderlandų, kur jis buvo persekiojamas dėl seksualinio pobūdžio nusikalstamos veikos.

15 2014 m. spalio 23 d. jis pateikė tarptautinės apsaugos prašymą Italijoje.

- 16 2015 m. sausio 30 d. Italijos valdžios institucijos, vykdydamos Europos arešto orderį, perdavė X Nyderlandų valdžios institucijoms, siekiančioms patraukti jį baudžiamojon atsakomybėn.
- 17 Kadangi atlikus patikrinimą sistemoje „Eurodac“ paaiškėjo, kad suinteresuotasis asmuo pateikė tarptautinės apsaugos prašymą Italijoje, valstybės sekretorius 2015 m. kovo 5 d. paprašė Italijos valdžios institucijų atsiimti X pagal reglamento „Dublinas III“ 18 straipsnio 1 dalies b punktą ir 23 straipsnio 2 dalį.
- 18 Negavęs Italijos valdžios institucijų atsakymo į šį prašymą atsiimti, valstybės sekretorius 2015 m. kovo 24 d. sprendimu nurodė, kad X turi būti perduotas Italijai, ir įpareigojo jį nedelsiant išvykti iš Nyderlandų.
- 19 2015 m. kovo 30 d. Italijos valdžios institucijos sutiko patenkinti šį prašymą atsiimti X.
- 20 2015 m. balandžio 1 d. X pateikė skundą dėl 2015 m. kovo 24 d. sprendimo dėl jo perdavimo ir paprašė *Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam* (Amsterdame posėdžiaujantis Hagos apylinkės teismas) laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo taikyti laikinąją apsaugos priemonę. 2015 m. balandžio 21 d. sprendimu prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, kuriuo prašyta uždrausti valstybės sekretoriui perduoti X Italijai, kol baigsis keturios savaitės po sprendimo, kuris bus priimamas dėl jo skundo, buvo patenkintas.
- 21 2015 m. gegužės 19 d. X pateikė naują tarptautinės apsaugos prašymą Nyderlanduose. 2015 m. gegužės 21 d. sprendimu valstybės sekretorius atmetė šį prašymą, konstatavęs, kad jau buvo nustatyta, jog Italijos Respublika buvo atsakinga už X tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą. Pastarasis apskundė šį sprendimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 22 2015 m. rugpjūčio 7 d. *Raad van State* (Valstybės Taryba) atmetė X skundą dėl 2014 m. liepos 7 d. *Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam* (Amsterdame posėdžiaujantis Hagos apylinkės teismas) sprendimo, o kartu ir X pateiktą antrąjį tarptautinės apsaugos prašymą.
- 23 2015 m. lapkričio 30 d. X buvo pranešta, kad jam iškelta baudžiamoji byla nutraukta.
- 24 Šiomis aplinkybėmis *Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam* (Amsterdame posėdžiaujantis Hagos apylinkės teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
 - „1. Ar [reglamento „Dublinas III“] 23 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad Italijos Respublika tapo atsakinga už joje 2014 m. spalio 23 d. prašytojo pateiktą tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nors Nyderlandų Karalystė buvo pirmoji atsakinga valstybė narė dėl joje anksčiau pateiktą tarptautinės apsaugos prašymų <...>, kurių paskiausiai pateiktasis tuo momentu tebebuvo nagrinėjamas Nyderlanduose, nes [*Raad van State* (Valstybės Taryba)] dar nebuvo priėmusi sprendimo dėl prašytojo pateikto apeliacinio skundo dėl <...> 2014 m. liepos 7 d. sprendimo?
 2. Ar pagal [reglamento „Dublinas III“] 18 straipsnio 2 dalį tarptautinės apsaugos prašymo [nagrinėjimą], kuris tebevyko Nyderlanduose, kai 2015 m. kovo 5 d. buvo pateiktas prašymas atsiimti, Nyderlandų institucijos nedelsdamos turėjo sustabdyti tada, kai buvo pateiktas šis prašymas, ir praėjus [šio reglamento] 24 straipsnyje numatytam terminui jį nutraukti, t. y. atšaukti arba pakeisti prieš tai priimtą 2014 m. birželio 11 d. sprendimą, kuriuo atmetas 2014 m. birželio 4 d. prieglobsčio prašymas?
 3. Jeigu į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar tokiu atveju atsakomybė nagrinėti prašytojo pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą ne perėjo Italijai, o išliko Nyderlandų institucijoms, nes atsakovas neatšaukė arba nepakeitė 2014 m. birželio 11 d. sprendimo?

4. Ar Nyderlandų institucijos dėl to, kad neinformavo, jog Nyderlanduose [*Raad van State* (Valstybės Taryba)] tebenagrinėja apeliacinį skundą, pateiktą dėl antros prieglobsčio procedūros, neįvykdė joms pagal [reglamento „Dublinas III“] 24 straipsnio 5 dalį taikomos pareigos pateikti Italijos institucijoms informaciją, kuria remdamosi jos galėjo patikrinti, ar jų valstybė yra atsakinga pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus?
5. Jeigu į ketvirtąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar neįvykdžius šios pareigos atsakomybė nagrinėti prašytojo tarptautinės apsaugos prašymą perėjo ne Italijai, o išliko Nyderlandų institucijoms?
6. Jeigu atsakomybė priklauso ne Nyderlandų Karalystei, ar tuomet, kai prašytojas dėl baudžiamosios bylos Italijos Respublikos buvo perduotas Nyderlandų Karalystei, pagal [reglamento „Dublinas III“] 17 straipsnio 1 dalį Nyderlandų institucijos, nukrypdomos nuo [šio reglamento] 3 straipsnio 1 dalies, turėjo išnagrinėti prašytojo Italijoje pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą ir todėl pagrįstai negalėjo pasinaudoti [reglamento „Dublinas III“] 24 straipsnio 1 dalyje numatyta teise pateikti Italijos institucijoms prašymą atsiimti?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 25 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar reglamento „Dublinas III“ 23 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad valstybė narė, kuriai buvo pateiktas naujas tarptautinės apsaugos prašymas, yra atsakinga už jo nagrinėjimą tais atvejais, jei ši valstybė narė nepateikė prašymo atsiimti per šio reglamento 23 straipsnio 2 dalyje nustatytus terminus, nors, pirma, kita valstybė narė buvo atsakinga už anksčiau pateiktų tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimą ir, antra, tie terminai pasibaigė, o pastarosios valstybės narės teisme tebebuvo nagrinėjamas apeliacinis skundas, pateiktas siekiant panaikinti sprendimą atmesti vieną iš šių prašymų.
- 26 Siekiant atsakyti į šį klausimą, reikia atsižvelgti ne tik į šios nuostatos formuluotę, bet ir į jos kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, ir šios nuostatos siekiamus tikslus.
- 27 Atsiėmimo savo žinion procedūros taikymo sritis apibrėžta reglamento „Dublinas III“ 23 ir 24 straipsniuose. Iš šio reglamento 23 straipsnio 1 dalies matyti, kad ši procedūra, be kita ko, taikoma asmenims, numatytiems minėto reglamento 18 straipsnio 1 dalies d punkte (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 5 d. Nutarties *Ahmed*, C-36/17, EU:C:2017:273, 26 ir 27 punktus ir 2018 m. sausio 25 d. Sprendimo *Hasan*, C-360/16, EU:C:2018:35, 42 ir 43 punktus).
- 28 Pastarojoje nuostatoje, be kita ko, nurodytas trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, kurio tarptautinės apsaugos prašymas buvo atmestas ir kuris pateikė naują prašymą kitoje valstybėje narėje.
- 29 Iš reglamento „Dublinas III“ 18 straipsnio 2 dalies matyti, kad šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies d punktas, be kita ko, apima tuos atvejus, kai „prašymas buvo atmestas tik pirmojoje instancijoje“.
- 30 Europos Sąjungos teisės aktų leidėjas konkrečiai numatė, kad tokiais atvejais atsakinga valstybė narė užtikrina, kad dėl to sprendimo atitinkamas asmuo turėtų arba būtų turėjęs galimybę pasinaudoti veiksminga teisės gynimo priemone pagal Direktyvos 2013/32 46 straipsnį.
- 31 Kadangi šiame 46 straipsnyje numatyta teisė apskusti atsakingos institucijos sprendimą, reikia konstatuoti, kad reglamento „Dublinas III“ 18 straipsnio 1 dalies d punkte, be kita ko, nurodyti atvejai, kai šios institucijos sprendimu tarptautinės apsaugos prašymas buvo atmestas ir šis sprendimas dar netapo galutinis.

- 32 Taigi, atsiėmimo savo žinion procedūra, numatyta pagal reglamento „Dublinas III“ 23 straipsnį, taikytina trečiosios šalies piliečiui, kuris pateikė naują tarptautinės apsaugos prašymą valstybėje narėje, nors anksčiau kitoje valstybėje narėje pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas buvo atmestas atsakingos institucijos sprendimu, net jei šis sprendimas, apskūstas pastarosios valstybės narės teisme, dar netapo galutinis.
- 33 Todėl tokiu atveju, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, valstybės narės institucijos, kurioms buvo pateiktas naujas prašymas, turėjo galimybę pagal šio reglamento 23 straipsnio 1 dalį pateikti prašymą atsiimti atitinkamą asmenį.
- 34 Vis dėlto pagal minėto reglamento 23 straipsnio 2 dalį jos privalėjo šį prašymą pateikti kuo greičiau – bet kuriuo atveju per šioje nuostatoje nurodytus terminus, nes toks prašymas negali būti pagrįstai pateiktas šioms terminams pasibaigus (pagal analogiją žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Mengesteab*, C-670/16, EU:C:2017:587, 67 punktą).
- 35 Iš reglamento „Dublinas III“ 23 straipsnio 3 dalies teksto, reglamento bendros sistemos ir tikslų matyti, kad, jeigu sueina minėti terminai, atsakomybė savaime pereina valstybei narei, kurioje buvo pateiktas naujas tarptautinės apsaugos prašymas (pagal analogiją žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Mengesteab*, C-670/16, EU:C:2017:587, 61 punktą ir 2017 m. spalio 25 d. Sprendimo *Shiri*, C-201/16, EU:C:2017:805, 30 punktą).
- 36 Ši atsakomybė negali nepereiti dėl to, kad kita valstybė narė buvo atsakinga už anksčiau pateiktų tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimą ir kad pasibaigus šioms terminams skundas dėl sprendimo atmesti vieną iš šių prašymų tebebuvo nagrinėjamas šios valstybės narės teismo.
- 37 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad, tiksliai apibrėžęs reglamento „Dublinas III“ 23 straipsnio 2 dalyje numatytų terminų pasibaigimo pasekmes, Sąjungos teisės aktų leidėjas vienareikšmiškai numatė, kad vėlavimai, už kuriuos atsakinga valstybė narė, kuriai pateiktas naujas tarptautinės apsaugos prašymas, turėtų reikšti, kad atsakomybė pereina, bet nenumatė, kad ši taisyklė netaikoma per tam tikras specialiąsias procedūras, konkrečiai kalbant, kad ši atsakomybė pereina atsižvelgiant į anksčiau kitoje valstybėje narėje pateiktų tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimo tvarką.
- 38 Žinoma, dėl to gali nutikti taip, kad valstybei narei, kurioje pateiktas naujas tarptautinės apsaugos prašymas, gali tekti jį išnagrinėti, nors to paties asmens pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas tebenagrinėjamas arba jau baigtas nagrinėti kitoje valstybėje narėje.
- 39 Tačiau tokia būtų Sąjungos teisės aktų leidėjo pasirinkto sprendimo pasekmė, nes jis numatė apskritai, kad tokia atsakomybė pereina atsiėmimo savo žinion procedūrų taikymo atvejais, o šių procedūrų taikymo sritis, kaip ji apibrėžta to paties reglamento 18 straipsnio 1 dalies b–d punktuose, apima atvejus, kai, be kita ko, kitoje valstybėje narėje administracinės procedūros arba teismo procesai tebevykdomi ar baigti vykdyti.
- 40 Todėl į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, jog reglamento „Dublinas III“ 23 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad valstybė narė, kuriai buvo pateiktas naujas tarptautinės apsaugos prašymas, yra atsakinga už jo nagrinėjimą tais atvejais, jei ši valstybė narė nepateikė prašymo atsiimti savo žinion per šio reglamento 23 straipsnio 2 dalyje nustatytus terminus, nors, pirma, kita valstybė narė buvo atsakinga už anksčiau pateiktų tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimą ir, antra, pasibaigus terminams pastarosios valstybės narės teisme tebebuvo nagrinėjamas apeliacinis skundas, pateiktas dėl sprendimo atmesti vieną iš šių prašymų.

Dėl antrojo klausimo

- 41 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar reglamento „Dublinas III“ 18 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad valstybei narei pateikus prašymą atsiimti trečiosios šalies pilietį, kuris, neturėdamas leidimo gyventi šalyje, yra jos teritorijoje, reikalaujama, kad ši valstybė narė sustabdytų skundo dėl sprendimo atmesti anksčiau pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą nagrinėjimą, o prašomai valstybei narei sutikus patenkinti šį prašymą atsiimti – skundo nagrinėjimą nutraukti.
- 42 Nors reglamento „Dublinas III“ 18 straipsnio 2 dalyje nustatyta įvairių pareigų dėl veiksmų, kurių turi būti imamasi nagrinėjant tarptautinės apsaugos prašymą, atsižvelgiant į tai, kuris atitinkamos tarptautinės apsaugos procedūros etapas pasiektas, visos šios pareigos skirtos tam, kad būtų užtikrinta, kad tarptautinės apsaugos procedūra būtų tęsiama, ir jomis nesiekama, kad ji būtų sustabdyta arba nutraukta kurioje nors valstybėje narėje.
- 43 Be to, remiantis šia nuostata negalima daryti išvados, kad ja nustatytos pareigos taikomos prašančiajai valstybei narei. Atvirkščiai, remiantis 18 straipsnio bendra sistema, konstatuotina, kad šiomis pareigomis siekiama tiksliau nustatyti tvarką, kuri turi būti užtikrinama perduodant atitinkamą asmenį kitai valstybei narei.
- 44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reglamento „Dublinas III“ 18 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad valstybei narei pateikus prašymą atsiimti trečiosios šalies pilietį, kuris, neturėdamas leidimo gyventi šalyje, yra jos teritorijoje, nereikalaujama, kad ši valstybė narė sustabdytų skundo dėl sprendimo atmesti anksčiau pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą nagrinėjimą, o prašomai valstybei narei sutikus patenkinti šį prašymą atsiimti – skundo nagrinėjimą nutraukti.

Dėl trečiojo klausimo

- 45 Atsižvelgiant į atsakymą į antrąjį klausimą, į trečiąjį klausimą atsakyti nereikia.

Dėl ketvirtojo klausimo

- 46 Ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar reglamento „Dublinas III“ 24 straipsnio 5 dalį reikia aiškinti taip, kad, esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, valstybė narė, pateikdama prašymą atsiimti pagal šio reglamento 24 straipsnį, kai prašomoje valstybėje narėje pasibaigę terminai, numatyti minėto reglamento 23 straipsnio 2 dalyje, privalo pranešti pastarosios valstybės narės institucijoms, kad prašančiosios valstybės narė teisme tebenagrinėjamas skundas dėl sprendimo atmesti anksčiau pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą.
- 47 Reglamento „Dublinas III“ 24 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad prašymas atsiimti pateikiamas naudojant standartinę formą ir apima tiesioginius ar netiesioginius įrodymus, kaip aprašyta dviejuose šio reglamento 22 straipsnio 3 dalyje minėtuose sąrašuose, arba svarbias atitinkamo asmens pareiškimų ištraukas, leidžiančias prašomos valstybės narės valdžios institucijoms patikrinti, ar ji yra atsakinga pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus.
- 48 Taigi iš pačios minėto reglamento 24 straipsnio 5 dalies formuluotės matyti, kad prašančioji valstybė narė įpareigota tik perduoti tą informaciją, kuri prašomai valstybei narei padėtų įvertinti savo atsakomybę.

- 49 Šį aiškinimą patvirtina bendroji reglamento „Dublinas III“ sistema, nes pateikiant prašymą perimti savo žinion padedama nustatyti atsakingą valstybę narę, ir tai turi leisti prašomai valstybei narei, siekiančiai įvertinti jos atsakomybę, pagal šio reglamento 25 straipsnio 1 dalį atlikti reikiamus patikrinimus.
- 50 Tačiau, kaip matyti iš atsakymų į pirmąjį ir antrąjį klausimus, tokioje situacijoje, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kai prašomosios valstybės narės atsakomybė grindžiama pasibaigusiais terminais, numatytais minėto reglamento 23 straipsnio 2 dalyje, aplinkybė, kad prašančiosios valstybės narės teismas tebenagrinėja skundą dėl sprendimo atmesti anksčiau pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą, neturi įtakos nustatant atsakingą valstybę narę.
- 51 Todėl informacija apie tokį skundą negali būti laikoma naudinga, kad prašoma valstybė narė galėtų tinkamai įvertinti savo atsakomybę, ir todėl neprivaloma jos perduoti pagal to paties reglamento 24 straipsnio 5 dalį.
- 52 Šią išvadą patvirtina šioje nuostatoje nurodyti sąrašai, pateikti Reglamento Nr. 1560/2003 II priede, taip pat prašymų atsiimti standartinė forma, kuri yra šio reglamento III priede. Iš tiesų šiuose sąrašuose ir šioje formoje nėra jokios užuominos apie skundų dėl sprendimų atmesti anksčiau pateiktus tarptautinės apsaugos prašymus nagrinėjimą.
- 53 Todėl reglamento „Dublinas III“ 24 straipsnio 5 dalį reikia aiškinti taip, kad, esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, valstybė narė, pateikdama prašymą atsiimti pagal šio reglamento 24 straipsnį, kai prašomoje valstybėje narėje pasibaigė terminai, numatyti minėto reglamento 23 straipsnio 2 dalyje, neprivalo pranešti pastarosios valstybės narės institucijoms, kad prašančiosios valstybės narė teisme tebenagrinėjamas skundas dėl sprendimo atmesti anksčiau pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą.

Dėl penktojo klausimo

- 54 Atsižvelgiant į atsakymą į ketvirtąjį klausimą, į penktąjį klausimą atsakyti nereikia.

Dėl šeštojo klausimo

- 55 Šeštuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar reglamento „Dublinas III“ 17 straipsnio 1 dalį ir 24 straipsnį reikia aiškinti taip, kad, esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas dėl perdavimo, kai pirmoji valstybė narė, vykdydama Europos arešto orderį, perdavė tarptautinės apsaugos prašytoją antrajai valstybei narei ir šis yra pastarosios teritorijoje, tačiau joje nepateikė naujo tarptautinės apsaugos prašymo, ši antroji valstybė narė negali pagrįstai prašyti pirmosios valstybės narės atsiimti šį prašytoją– priešingai, ji turi nuspręsti nagrinėti jo pateiktą prašymą.
- 56 Reglamento „Dublinas III“ 24 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad valstybė narė, be kita ko, gali prašyti kitos valstybės narės atsiimti šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą asmenį, kuris yra jos teritorijoje be leidimo gyventi šalyje ir joje nepateikė naujo tarptautinės apsaugos prašymo, kai mano, kad antroji valstybė narė yra atsakinga pagal pastarąją nuostatą.
- 57 Minėtoje nuostatoje nėra jokio reikalavimo dėl atitinkamo asmens atvykimo į prašančiosios valstybės narės teritoriją tvarkos, taigi reikia konstatuoti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nesiekė nustatyti jokių su tuo susijusių teisės pateikti prašymą atsiimti sąlygų.
- 58 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į tai, kad reglamente „Dublinas III“ ir 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatiniame sprendime 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34) nustatytos

savarankiškos procedūros, kuriomis siekiama skirtingų tikslų ir kurios negali pakeisti viena kitos, aplinkybė, kad asmuo į prašančiosios valstybės narės teritoriją atvyko po to, kai buvo perduotas pagal Europos arešto orderį, pati savaime negali užkirsti kelio galimybei pateikti prašymą atsiimti.

- 59 Vadovaujantis priešingu požiūriu, valstybės narės būtų galima atgrasyti nuo prašymo atsiimti tarptautinės apsaugos prašytoją siekiant patraukti baudžiamajon atsakomybėn teikimą, kad išvengtų atsakomybės nagrinėti jo prašymą pasibaigus baudžiamajam procesui, o tai galėtų skatinti nebaudžiamumą ir pakenktų baudžiamąjo persekiojimo veiksmingumui atitinkamoje valstybėje narėje.
- 60 Be to, iš pačios reglamento „Dublinas III“ 17 straipsnio 1 dalies matyti, jog pagal šią nuostatą leidžiama kiekvienai valstybei narei nuspręsti nagrinėti „jai pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą“, o tai reiškia, kad šios nuostatos tikslas ar poveikis nėra leisti valstybei narei nuspręsti nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymą, kuris nebuvo jai pateiktas.
- 61 Šis aiškinimas taip pat atitinka šios nuostatos tikslą išsaugoti valstybių narių prerogatyvas įgyvendinant teisę suteikti tarptautinę apsaugą (šiuo klausimu žr. 2013 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Abdullahi*, C-394/12, EU:C:2013:813, 57 punktą ir 2017 m. vasario 16 d. Sprendimo *C. K. ir kt.*, C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, 53 punktą).
- 62 Taigi bet kuriuo atveju šia nuostata negali būti užkertamas kelias pateikti prašymą atsiimti tokioje situacijoje, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, kai suinteresuotasis asmuo prašančiajai valstybei narei nepateikė naujo tarptautinės apsaugos prašymo.
- 63 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į šeštąjį klausimą reikia atsakyti, kad reglamento „Dublinas III“ 17 straipsnio 1 dalį ir 24 straipsnį reikia aiškinti taip, kad, esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas dėl perdavimo, kai pirmoji valstybė narė, vykdydama Europos arešto orderį, perdavė tarptautinės apsaugos prašytoją antrajai valstybei narei ir šis buvo pastarosios teritorijoje, tačiau nebuvo pateikęs joje naujo tarptautinės apsaugos prašymo, ši antroji valstybė narė gali prašyti pirmosios valstybės narės atsiimti šį prašytoją ir ji neprivalo nuspręsti nagrinėti jo pateikto prašymo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 64 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai, 23 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad valstybė narė, kuriai buvo pateiktas naujas tarptautinės apsaugos prašymas, yra atsakinga už jo nagrinėjimą tais atvejais, jei ši valstybė narė nepateikė prašymo atsiimti per šio reglamento 23 straipsnio 2 dalyje nustatytus terminus, nors, pirma, kita valstybė narė buvo atsakinga už anksčiau pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą nagrinėjimą ir, antra, pasibaigus šiems terminams pastarosios valstybės narės teisme tebebuvo nagrinėjamas apeliacinis skundas, pateiktas dėl sprendimo atmesti vieną iš šių prašymų.

2. Reglamento Nr. 604/2013 18 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad valstybei narei pateikus prašymą atsiimti trečiosios šalies pilietį, kuris, neturėdamas leidimo gyventi šalyje, yra jos teritorijoje, nereikalaujama, kad ši valstybė narė sustabdytų skundo dėl sprendimo atmesti anksčiau pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą nagrinėjimą, o prašomai valstybei narei sutikus patenkinti šį prašymą atsiimti – skundo nagrinėjimą nutraukti.
3. Reglamento Nr. 604/2013 24 straipsnio 5 dalį reikia aiškinti taip, kad, esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, valstybė narė, pateikdama prašymą atsiimti pagal šio reglamento 24 straipsnį, kai prašomoje valstybėje narėje pasibaigė terminai, numatyti minėto reglamento 23 straipsnio 2 dalyje, neprivalo pranešti pastarosios valstybės narės institucijoms, kad prašančiosios valstybės narė teisme tebenagrinėjamas skundas dėl sprendimo atmesti anksčiau pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą.
4. Reglamento Nr. 604/2013 17 straipsnio 1 dalį ir 24 straipsnį reikia aiškinti taip, kad, esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas dėl perdavimo, kai pirmoji valstybė narė, vykdydama Europos arešto orderį, perdavė tarptautinės apsaugos prašytoją antrajai valstybei narei ir šis buvo pastarosios teritorijoje, tačiau nebuvo pateikęs joje naujo tarptautinės apsaugos prašymo, ši antroji valstybė narė gali prašyti pirmosios valstybės narės atsiimti šį prašytoją ir ji neprivalo nuspręsti nagrinėti jo pateikto prašymo.

Parašai.